



ರಹಸ್ಯ ಬಯಕೆಗಳೂ ಕೂಡಾ ತೊಟ್ಟು ಕಳಚಿ ನೆಲಕ್ಕುದುರಿದು
ಹೂವಿನಂತೆ ಭ್ರಮೆ ಕಳಚಿ ತಳ ಕಚ್ಚಿ ಗರ್ಭದೊಳಗೆ ತಟಸ್ಥವಾಗುಳಿದು
ನಿರಂತರ ಪೀಡಿಸಿದ್ದು ಇದೀಗ ಸಲೀಸಾಗಿ ನಿಟ್ಟಿಸುರಿನೊಂದಿಗೆ
ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆಯೇ?

ಪರ್ಸಿನಿಂದ ಕೀ ಹುಡುಕಿ ಮೃದುವಾಗಿ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯುತ್ತಾ ಮಾತನ್ನು
ಯೋಚಿಸಿ, ಯೋಚಿಸಿ ಪೋಣಿಸಿದಂತೆ ನುಡಿದಳು. ಅವಳ ಮಾತಿನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾದರೂ
ತೋರಗೊಡಲಿಲ್ಲ. 'ಹೇಗಿದ್ದೀ?' ಕೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಮಾತು ಯಾಕೋ ಗಂಟಲಿನಾಚೆ ಬರುವ ಸಾಹಸ
ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

'ನೀ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲೇ ಕೆಲವರಲ್ಲಿದೀಯಂತಾ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ತುಂಬಾ ತಡವಾಗಿ ಮದ್ದೆ
ಮಾಡ್ಕಂಡೇಂತಾ ಕೇಳ್ತೆ. ಕಡಿಗಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ಕಂಡ್ಕಲಾ ಸದ್ಯ. ಆದ್ರೆ ಹಿಂಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಸಿಗ್ಗಿ
ಅಂದ್ಕಂಡಿರ್ಲಿಲ್ಲ ಮಾರಾಯ.'

ಮೆಟ್ಟಿ ಸ್ವೇಷನ್‌ಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೃಹತ್ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹರಿದು
ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಮೆಟ್ಟಿಗಳ ಎಡೆಬಿಡದ ಸದ್ದುಗಳು. ಬಹುಶಃ ಬಹಳ ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿರುವ
ಗಂಡನೇ ಇರಬೇಕು. ಇಂತಹ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಟ್ ಅಂದರೆ ಸಾಕಷ್ಟೇ ಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕಲ್ಲವೇ?
ಎಳನೇ ಮಜಲಿನಲ್ಲಿ ಲಿಫ್ಟ್ ದಾಟಿ ಹೊರಬಂದರೆ ಎದುರಿಗೇ ಮನೆ. ತೆರೆದ ಬಾಗಿಲು ಹಾದು
ಒಳಗಡಿಯಿಟ್ಟರೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಹಾಲ್. ಹಾಲಿನಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೇ, ಎಲ್ಲವೂ ಸುಸಜ್ಜಿತ. ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ
ಒಂದೊಂದು ವಸ್ತುವೂ ಅತ್ಯಂತ ದುಬಾರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಹಾಲಿಗೆ ತಾಗಿಕೊಂಡೇ ಇರುವ
ಫೈಚ್ ಬಾಲ್ಕನಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

'ಎನ್ ತೆಕ್ನೋಲಿ ಹೇಳ್? ಊಟ ಮಾಡಿಯೇ ಹೋಗ್ಬೇಕು ಆಯ್ತಾ?' ಗಾಜಿನ ದೊಡ್ಡ ಗ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ
ನೀರು ತಂದು ಮುಂದಿಟ್ಟಳು. 'ಗಂಡ ಹೋಗಿ ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷವಾಯ್ತು. ಒಬ್ಬೇ ಇದ್ದೇನೆ.'
ಎಂದು ಶಾಕ್ ಕೊಟ್ಟಳು. ಮದುವೆಯಾಗಿ ಎಲ್ಲೋ ದೂರದ ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆಂದು ಆನಂತರ
ಯಾರೋ ಹೇಳಿ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆಂದು ವಿಷಯ ತಿಳಿದವರು
ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೋ, ನಾನೇ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲವೋ ನೆನಪಿಲ್ಲ.

'ಮಗ್ಗು ಓದಲು ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋದವ್ವು ಅಲ್ಲಿಯವನ್ನೇ ಮದ್ದೆಯಾಗಿ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲೇ ಸೆಟಲ್
ಆಗಿದ್ದಾಳೆ. ಮಗ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಓದಿದಾನೆ. ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಂತಾ ನಿಂಗೂ ಗೊತ್ತಲ್ಲ? ಗಂಡನ
ಮಕ್ಕಳು. ಹಾಗೇ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡಾ!'

ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮುಖಭಾವ ಏನಿತ್ತೋ? ಅರ್ಥವಾದವಳಂತೆ
ಸುದೀರ್ಘ ಉಸಿರು ಎಳೆದುಕೊಂಡು, ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅಂದಳು:

'ಬಹುಶಃ ನಿಂಗೇಗ ಯೆಲ್ಲಾ ಮರ್ತೊಗಿದ್ದೋ ಏನೋ? ನನ್ನ ಮದ್ದೆ ಏಕಾಏಕಿ ನಡೆದಿದ್ದಲ್ಲ
ಅನ್ನೋದು ನಿಂಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು, ಅಲ್ಲಾ ಕೇಶವಾ?'

ದಿಫೀರೆನೆ ಬಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಏನು ಉತ್ತರಿಸಬೇಕೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮೂವತ್ತು ವರುಷಗಳ
ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆ! ನಾನೇ ಮರೆತಿರುವೇ ಅಥವಾ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮರೆವಿಗೆ ದಬ್ಬಿದ್ದನೇ
ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಗತಕಾಲವನ್ನು ಕೆದಕಿ ಏನಾದರೂ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೇ ತೀರಬೇಕೆನ್ನುವ ಹಟವೂ